

ریزساختار برقگیرهای تهیه شده از پودر نانومتری و بررسی اثرات استفاده

از این پودر بر خواص اکسیدروی

زیارت‌علی نعمتی (دانشیار)

دانشکده مهندسی و علم مواد، دانشگاه صنعتی شریف

حسن نوائی‌الوار و محمدعلی هوشیار‌فرد (کارشناسان ارشد)

دانشکده مهندسی مواد، واحد علوم تحقیقات - دانشگاه آزاد اسلامی

محمدعلی قبیلی‌نافی (استادیار)

دانشکده مهندسی و علم مواد، دانشگاه صنعتی شریف

در این پژوهش مخلوط پودری مورد استفاده در ساخت برقگیرهای اکسید روی توسط آسیاب گلوه‌بی با انرژی بالا در ابعاد نانومتری تهیه و سپس نسبت به تهیه قرص‌های برقگیر با استفاده از این پودرها اقدام شد. در ابتدا توزیع اندازه‌ی ذرات نانوپودرهای تهیه شده توسط دستگاه تحلیل‌گر اندازه‌ی ذرات، و مورفولوژی نانوپودرها توسط میکروسکوپ الکترونی عبوری Å مورد بررسی قرار گرفت. پس از آن، مخلوط پودری حاصل توسط پرس به صورت قرص شکل دهی شد و قرص‌های حاصل در دماهای مختلف کلوخه شدند. نمونه‌های کلوخه شده جگالی سنجی شدند تا نمونه‌های مناسب برای بررسی‌های ریزساختاری و اندازه‌گیری خواص الکتریکی تهیه شوند. بررسی‌های ریزساختاری توسط میکروسکوپ الکترونی رویشی Å منجام شد و در نهایت منحنی ولتاژ - شدت جریان نمونه‌ها توسط دستگاه مولتی‌متر V اندازه‌گیری شد. نتایج حاصل نشان داد که استفاده از پودرهای نانومتری در نمونه‌ها باعث بهبود خواص الکتریکی برقگیر (مانند ولتاژ شکست و ضریب غیرخطی) شده است. نتایج عملی حاصل مشخص کرد که ضریب غیرخطی (α) $60^{\circ}\text{C}/\text{cm}^{55.0}$ است که این مقادیر در مقایسه با برقگیر ساخته شده از پودر میکرونی به روش مشابه، افزایش چشم‌گیری نشان می‌دهد. ریزساختار حاصل نیز بسیار یک‌نحو از بهبود خواص ناشی از همین مستله است.

مقدمه

یک نیمه‌هادی با مقاومت ویژه‌ی الکتریکی کمتر از $1\Omega \cdot \text{cm}$ در دمای اتاق است. علاوه بر اکسید روی، ترکیب برقگیر شامل تعداد دیگری از اکسیدهای فلزی است. ترکیب مشهور برقگیرها که توسط ماتسوکامعرفی شد^[۱] حاوی $97\%/\text{مولی ZnO}$, $1\%/\text{مولی Sb_2\text{O}_3}$, $5\%/\text{مولی Cr_2\text{O}_3}$, MnO و CoO است. از هر کدام از اکسیدهای Bi_2O_3 , $\text{Bi_2\text{O}_3\text{Cr}_2\text{O}_3}$, $\text{Bi_2\text{O}_3\text{MnO}$ و $\text{Bi_2\text{O}_3\text{CoO}}$ مفهم‌ترین این اکسیدها Bi_2O_3 است که تشکیل دهنده فازهای مرزدانه‌یی برقگیر است. در مورد نقش Bi_2O_3 در تشکیل فازهای مرزدانه‌یی، و در تیجه تأثیر آن بر خواص الکتریکی مهم برقگیر، نظری ضریب غیرخطی و ولتاژ شکست، در مکتوبات علمی مفصل‌آ توپیخ داده شده است.^[۲-۱] همچنین در مورد نقش سایر افزودنی‌های فوق نیز در آثار علمی بحث شده است.^[۳-۵] علاوه بر افزودنی‌های فوق، افزودنی‌های دیگر نظیر $\text{Pr}_{16}\text{O}_{11}$ و اکسیدهای آهن و اکسیدهای Al و Ga و... نیز به برقگیر اضافه می‌شوند. آثار افزودن $\text{Pr}_{16}\text{O}_{11}$ به برقگیر مفصل‌آ توپیخ داده شده است.^[۶-۸] گروه دیگر ناخالصی‌ها باعث تشکیل فازهای مرزدانه‌یی — که شامل فازهای غنی از بیسموت، فازهای اسپینل و پیروکلر هستند — می‌شود، که مهم‌ترین عضو این گروه Bi_2O_3 است.^[۹-۱۰] علاوه بر اینها به‌منظور کنترل تفجوشی و

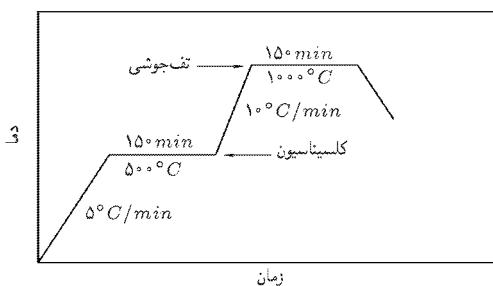
برقگیرهای اکسید روی ایزه بسیار مناسبی برای محافظت از اجزاء الکترонیکی، خصوصاً در برابر ولتاژهای گذرا هستند. خاصیت محافظت‌کننده‌ی برقگیرها ناشی از رابطه‌ی غیرخطی شدید بین ولتاژ و شدت جریان آن‌ها در محدوده‌ی وسیعی از شدت جریان است.^[۱-۴] شایان ذکر است که این ویستگی با مرزدانه‌های برقگیر مرتبط است.^[۱] رابطه‌ی بین ولتاژ و جریان برقگیر به صورت رابطه‌ی $J = C \cdot V^\alpha$ می‌شود:^[۱-۴]

که در آن V ولتاژ J چگالی جریان بر حسب (A/cm^2) یا (A/m^2) و α ضریب غیرخطی برقگیر است. مقدار این ضریب، که از مشخصه‌های اساسی برقگیر است، هرچه بیشتر باشد نشان از کیفیت برتر و کارایی بیشتر برقگیر دارد. برقگیر اکسید روی اصولاً از ترکیبی از اکسیدهای سرامیکی تشکیل شده است که رفتار الکتریکی آن، به ریزساختار و جزئیات فرایند ساخت و همچنین پدیده‌هایی که در مرزدانه‌های اکسیدروی رخ می‌دهد بستگی دارد. پایه‌ی اصلی ترکیب برقگیر، اکسیدروی با بیش از $80\%/\text{مولی Bi}_2\text{O}_3$ است که اکسیدروی در برقگیرهای برپایه‌ی این اکسید،

تنگستن، که نسبت گلوله به پودر در آن ۱۰ است، به مدت ۸۰ دقیقه و در محیط الکل آسیاب شد تا درنهایت، نانوپودر مورد نظر برای ساخت، برقگیر حاصل شد. در این مرحله نیز توزیع اندازه‌ی ذرات حاصل، بهوسیله‌ی دستگاه تحلیل‌گر اندازه‌ی ذرات تعیین شد، و نانوپودرهای حاصل نیز توسط میکروسکوپ الکترونی عبوری مورد بررسی قرار گرفته‌ند. سپس پودرهای آسیاب شده توسط پرس هیدرولیک با فشار ۲mm ۵۵۰ MPa به شکل قرص‌هایی به قطر ۱۵mm و ضخامت ۱mm پرس شدند. همچنین برای سهولت در نحوه شکل‌دهی از پلی وینیل کلی بعنوان چسب و روان‌ساز استفاده شد.^[۱۵-۱۷] سپس قرص‌های بهمنظور به دست آوردن دمای بهینه‌ی تفجوشی، این قرص‌ها در دماهای ۱۰۵۰°C، ۱۱۰۰°C، ۱۱۵۰°C و ۱۲۰۰°C و در اتمسفرهای کالوچه شدند. سپس چگالی نمونه‌ها در دماهای فوق به روش مشهور ارشمیدس اندازه‌گیری شد. درنهایت با توجه به منحنی چگالی دمای بهینه‌ی تفجوشی بر حسب دمای پخت تعیین شد. بهمنظور اندازه‌گیری خواص الکتریکی برقگیر، قرص‌های کالوچه شده الکترودگذاری شدند. برای این کار الکترودهای از جنس مس توسط خمیر نقره به نمونه‌ها متصل شدند و سپس هریک از آنها به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۵۵۰°C حرارت داده شدند تا اتصال به خوبی برقرار شود. بهمنظور رسم منحنی ولتاژ - شدت جریان، ولتاژهای مختلف به نمونه‌ها اعمال، و جریان عبوری توسط دستگاه مولتی متر اندازه‌گیری شد. ولتاژ شکست (V_{BR}) با استفاده از منحنی I-V در چگالی جریان ۵mA/cm^۰ اندازه‌گیری شد. همچنین ضریب غیرخطی (α) براساس رابطه‌ی ۲ در آن V_۲ و V_۱ در چگالی جریان‌های ۱mA/cm^۰ و ۱۰mA/cm^۰ اندازه‌گیری شده‌اند، محاسبه شد:^[۱۸]

$$\alpha = \log(I_2/I_1)/\log(V_2/V_1) \quad (2)$$

درنهایت بهمنظور بررسی ریزساختار برقگیرهای ساخته شده توسط میکروسکوپ الکترونی رویشی، ابتدا سطوح نمونه‌های سالم را با سمباده‌ی زبر به حالت کاملاً موادی در آورده، و سپس با سمباده‌ی

شکل ۱. برنامه‌ی پخت قرص‌های برقگیر.

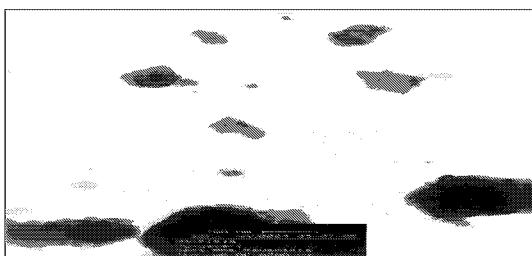
Ni-ZnO_{۰۳} افزودنی‌های مختلفی نظیر Cr_۲O_۳ و TiO_۲ نیز به برقگیر اضافه می‌شود.^[۲۵] در مورد ترکیب شیمیایی و فازهای موجود در ریزساختار و خصوصاً در مزدانه‌ها مطالعات بسیاری انجام شده^[۲۶-۲۷] که عمدتاً این فازها عبارت‌اند از فازهای اسپینل با ترکیب Zn_{۴/۳}Sb_۲O_۷ یا Zn_{(Zn_{۴/۳}Sb_{۲/۳})O_۴} و فازهای پیروکلر با ترکیب Bi_{۱/۴}Mn_{۳/۴}Zn_{۱/۴}Sb_{۱/۴}O_۷ یا Bi_۲(Zn_{۴/۳}Sb_{۲/۳})O_۶ که واکنش‌های بسیاری نیز بین این فازها در دماهای مختلف در نظر گرفته می‌شود.^[۱۲] ثابت شده است که هدایت الکتریکی برقگیر و ولتاژ شکست آن بهشت به ریزساختار وابسته است و نظریه‌های زیادی نیز در مورد سازوکارهای هدایت الکتریکی داده شده است.^[۱۳] براساس مطالعات انجام شده اندازه‌ی دانه، مزدانه‌ها و همگن بودن ریزساختار در خواص الکتریکی برقگیر کاملاً مؤثر است.^[۱۲-۱۳] به علاوه، استفاده از ذرات بسیار ریز همگنی ساختار را افزایش می‌دهد و در نتیجه خواص الکتریکی بهبود می‌یابد. از طرف دیگر، با استفاده از ذرات نانومتری در ساخت برقگیر وضعیت کالوچه‌سازی بسیار بهبود می‌یابد.^[۱۴] هدف از انجام این پژوهش بررسی تأثیر استفاده از پودرهای نانومتری تولید شده بهوسیله‌ی آسیاب گلوله‌یی با انرژی بالا بر روی خواص الکتریکی و ریزساختار برقگیر است.

روش تحقیق

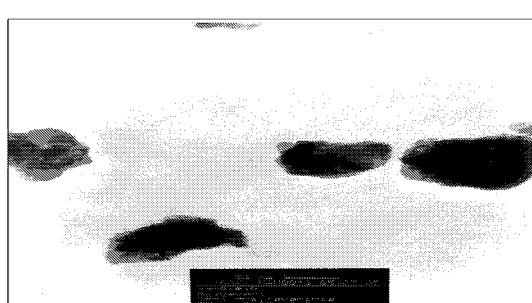
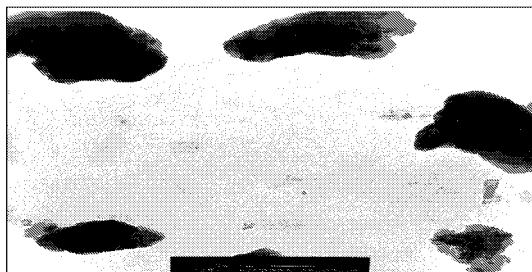
برای بررسی خواص برقگیر، نمونه‌های آزمایشگاهی با ترکیب شیمیایی مشهور ماتوسکا آماده شدند. ترکیب مورد استفاده در جدول ۱ نشان داده شده است. این ترکیب برای این که بتوان نتایج به دست آمده را با تحقیقات متعدد به عمل آمده بر روی این ترکیب مقایسه کرد مورد استفاده قرار گرفت. درنتیجه اثر اندازه‌ی ذرات که مدنظر است به تهیابی قابل بررسی است. تمامی مواد اولیه را به صورت پودر با خلوص بالا^۹ تهییه و پس از مخلوط‌سازی اولیه در حالت خشک، توسط آسیاب دیسکی از جنس کاربید تنگستن در حالت آسیاب خشک و به مدت یک ساعت آسیاب کردند. پس از آن، توزیع اندازه‌ی ذرات توسط دستگاه تحلیل‌گر اندازه‌ی ذرات تعیین شد. قسمتی از پودر حاصل که در ابعاد میکرونی است در ساخت برقگیر مورد استفاده قرار گرفت، و قسمتی دیگر توسط آسیاب گلوله‌یی با انرژی بالا، با محفظه و گلوله‌های از جنس کاربید

جدول ۱. ترکیب شیمیایی مورد استفاده در ساخت برقگیر.

مواد اولیه	ترکیب شیمیایی	بر حسب درصد مولی
Co _۳ O _۴	۰/۵	۰/۵
Cr _۲ O _۳	۰/۵	۰/۵
MnO _۲	۰/۵	۰/۵
Bi _۲ O _۳	۰/۵	۰/۵
Sb _۲ O _۳	۱	۱
ZnO	۹۷	۹۷

شکل ۴. تصاویر تهیه شده به روش میکروسکوب الکترونی عبوری از نمونه‌ی «الف» (پودرهایی که به مدت ۱ ساعت آسیاب دیسکی شده‌اند).

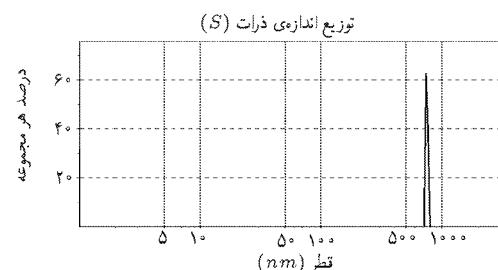
شکل ۵. تصاویر تهیه شده به روش میکروسکوب الکترونی عبوری از نمونه‌ی «ب» (پودرهایی که به مدت ۸۰ دقیقه آسیاب گلوله‌یی با انرژی بالا شده‌اند).

حالات برآورده بودن نسبی اندازه‌ی ذرات در منحنی‌های توزیع اندازه‌ی ذرات رخ داده است. همچنین مشاهده می‌شود که پس از آسیاب گلوله‌یی با انرژی بالا، تقریباً بیشتر ذرات کوچک‌تر از ۱۰۰ نانومتر و بخش قابل توجهی از آن‌ها کوچک‌تر از ۵۰ نانومتر شده‌اند. در شکل ۴ مشاهده می‌شود که پودرهای تولید شده توسط آسیاب گلوله‌یی با انرژی بالا به شدت متراکم شده‌اند و میزان هم‌جوشی در این نمونه‌ها افزایش یافته است که این امر به دلیل افزایش میزان سطح نمونه‌ها در اثر آسیاب با انرژی بالا است. همان‌طور که در عکس‌های گرفته شده

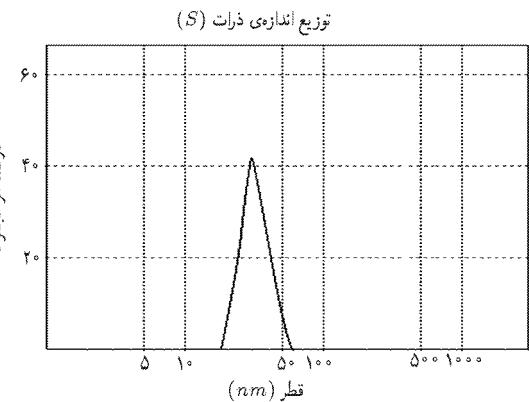
۵۰ الی ۱۰۰ سنباده‌زنی کردند. سپس پرداخت فرم و به دنبال آن پرداخت نهایی، به ترتیب با استفاده از محلول آلومنیا با اندازه‌ی ذرات ۳ و ۵۰ میکرون صورت گرفت. در ادامه، برای مشخص کردن دانه‌های ZnO و اسپینل (Zn_۷Sb_۲O_{۱۲}) از محلول ۵ نرمال برای اج کردن استفاده شد.

نتایج و بحث

در شکل ۲ توزیع اندازه‌ی ذرات پودرهای آسیاب شده توسط آسیاب دیسکی به مدت ۶۰ دقیقه (نمونه‌ی «الف») و در شکل ۳ توزیع اندازه‌ی ذرات پودرهای آسیاب شده توسط آسیاب گلوله‌یی با انرژی بالا به مدت ۸۰ دقیقه و با نسبت گلوله به پودر برابر ۱۰ (نمونه‌ی «ب») نشان داده شده است. مشاهده می‌شود که اندازه‌ی ذرات پودرها پس از آسیاب گلوله‌یی با انرژی بالا به شدت کاهش یافته است. اندازه‌ی ذرات پودر برای نمونه‌ی «الف» بین ۴۰۰ تا ۵۰۰ نانومتر و همچنین میانگین اندازه‌ی ذرات پودر برای نمونه‌ی «ب» بین ۲۵۰ تا ۶۵۰ نانومتر و میانگین اندازه‌ی ذرات پودر برابر ۴۷ نانومتر است. شکل‌های ۴ و ۵ تصاویر گرفته شده توسط میکروسکوب الکترونی عبوری از پودرها را نشان می‌دهد. همان‌طور که در این شکل‌ها مشاهده می‌شود، پودرها نسبتاً متراکم شده‌اند که این

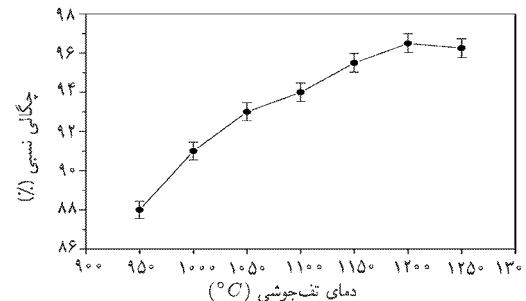

شکل ۲. نمودار توزیع اندازه‌ی ذرات نمونه‌ی «الف» (پودرهایی که به مدت ۱ ساعت آسیاب دیسکی شده‌اند).

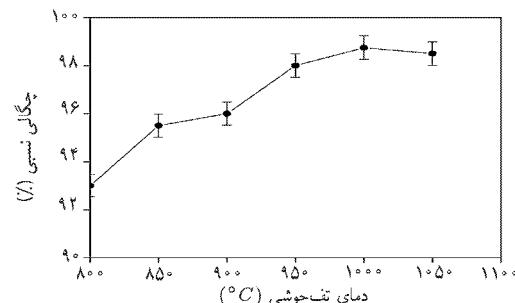

شکل ۳. توزیع اندازه‌ی ذرات نمونه‌ی «ب» (پودرهایی که به مدت ۸۰ دقیقه آسیاب گلوله‌یی با انرژی بالا شده‌اند).

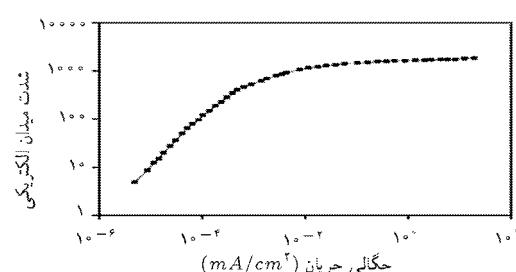
پودرهای میکرونی افزایش یافته است. مسلماً این افزایش چگالی، درنتیجه کاهش تخلخل موجود در نمونه‌ها و همگن‌تر شدن ریزساختار نهایی که درنتیجه‌ی آسیاب مکانیکی با انرژی بالا رخ می‌دهد اثر بسیار مطلوبی بر کلیه‌ی خواص الکتریکی برقگیر خواهد داشت. همچنین کاهش دمای تفجوشی به 200°C منجر به کاهش اندازه‌ی نهایی دانه‌ها می‌شود، این موضوع بهشدت باعث افزایش ضریب غیرخطی برقگیر (α) و نیز ولتاژ شکست (V_{BR}) خواهد شد. شکل‌های ۶ و ۷ منحنی‌های ولتاژ-شدت جریان را برای نمونه‌های «الف» و «ب» نشان می‌دهند. به‌منظور سهولت در مقایسه، نتایج به صورت میدان الکتریکی (V/cm) بر حسب چگالی جریان (mA/cm^2) آورده شده است. در جدول ۲ مقادیر ولتاژ شکست و ضریب غیرخطی برقگیر (α) که از منحنی I-V استخراج شده‌اند آورده شده است. مشاهده می‌شود که ولتاژ شکست برای نمونه‌های «الف» و «ب» به ترتیب برابر 160°C و 55°C ولت بر سانتی‌متر است که این افزایش ولتاژ شکست در اثر آسیاب پر انرژی، به‌علت ریزشدن دانه‌ها است.^[۲۲] در جدول ۲ همچنین مشاهده می‌شود که مقادیر α برای نمونه‌های «الف» و «ب» به ترتیب برابر 25 و 60 است. پایین بودن مقدار α برای نمونه‌ی «الف» به‌دلیل رنج وسیع اندازه‌ی دانه و کم بودن چگالی پس از تفجوشی (در مقایسه با نمونه‌ی «ب») است. همچنین برای هر گروه از نمونه‌ها مشاهده شد که با افزایش دما یا زمان تفجوشی از مقادیر بینهای

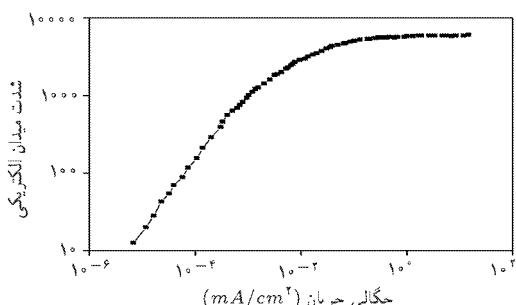
شکل ۶. تغییر چگالی نسبی بر حسب دمای تفجوشی برای نمونه‌ی «الف» (نمونه‌ی تهیه شده از پودرهایی که به مدت یک ساعت آسیاب دیسکی شده‌اند) که به مدت ۲/۵ ساعت کلوخه شده است.

شکل ۷. تغییر چگالی نسبی بر حسب دمای تفجوشی برای نمونه‌ی «ب» (نمونه‌ی تهیه شده از پودرهایی که به مدت ۸۰ دقیقه آسیاب گولهایی با انرژی بالا شده‌اند) که به مدت ۲/۵ ساعت کلوخه شده است.

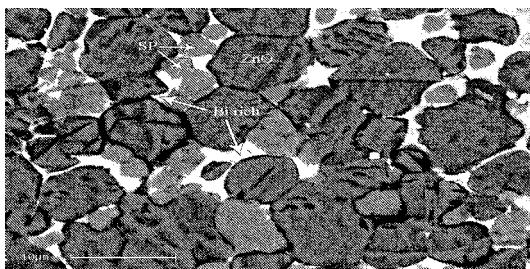

شکل ۸. منحنی ولتاژ-شدت جریان نمونه‌ی ساخته شده از پودری که فقط آسیاب دیسکی شده و در دمای 1200°C کلوخه شده است.

شکل ۹. منحنی ولتاژ-شدت جریان نمونه‌ی ساخته شده از پودری که دقیقه آسیاب گولهایی با انرژی بالا شده و در دمای 1000°C کلوخه شده است.

توسط میکروسکوپ الکترونی عبور مشاهده می‌شود اندازه‌ی ذرات پودر برای نمونه‌ی «ب»، یعنی نمونه‌یی که توسط آسیاب گولهایی با انرژی بالا تولید شده است، در ابعاد نانومتری است. این موضوع با منحنی‌های توزیع اندازه‌ی ذرات حاصل از دستگاه زتابایزر همخوانی کامل دارد. بیشترین مقدار چگالی نسبی برای نمونه‌های ساخته شده از پودرهای با ابعاد میکرونی در حدود 95 الی 96 درصد نظریه در دمای کلوخه‌سازی 1200°C به دست آمد. مقدار چگالی نسبی برای نمونه‌های ساخته شده از پودرهای نانومتری بیشتر از 98% بود، به‌طوری که دمای تفجوشی این نمونه‌ها به 1000°C کاهش یافت. در نمونه‌های تهیه شده توسط آسیاب گولهایی با انرژی بالا مشاهده شد که با افزایش مدت زمان آسیاب، چگالی نمونه‌ی کلوخشده افزایش یافته است، که این امر ناشی از ریزتر شدن اندازه‌ی ذرات پودر است. پذیره‌ی دیگری که در حین تفجوشی نمونه‌ها رخ داد، کاهش چگالی نمونه‌ها در مدت زمان تفجوشی بالاتر از 150 دقیقه، و همین‌طور با افزایش دمای تفجوشی به بیش از 1000°C برای نمونه‌های «ب» بود. به باور محققان^[۲۳] این امر حاصل درشت شدن ریزساختار و کاهش مقدار بعضی عناصر، نظیر Bi، است. با مقایسه شکل‌های ۶ و ۷ نتیجه می‌شود که چگالی نهایی نمونه‌های تهیه شده از پودر تولید شده با آسیاب گولهایی با انرژی بالا نسبت به نمونه‌های تهیه شده از

شکل ۱۱. تصویرگرته شده توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی از نمونه «ب» (نمونه‌ی تهیه شده از پودری که به مدت ۱ ساعت آسیاب دیسکی شده و در دمای 1200°C کاوش شده است). در شکل دانه‌های اکسیدروی با فاز اسپینل ($\text{Zn}_7\text{Sb}_2\text{O}_{12}$) با SP و فاز مرزدانه‌ی غنی از بیسموت با Bi rich مشخص شده است.

شکل ۱۲. تصویرگرته شده توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی از نمونه «ب» (نمونه‌ی تهیه شده از پودری که به مدت ۸۵ دقیقه آسیاب گلوله‌ی با انرژی بالا شده و در دمای 1000°C کاوش شده است). در شکل دانه‌های اکسیدروی با ZnO ، فاز اسپینل ($\text{Zn}_7\text{Sb}_2\text{O}_{12}$) با SP و فاز مرزدانه‌ی غنی از بیسموت با Bi rich مشخص شده است.

از اندازگیری‌های الکترونی، منجر به بهبود خواص الکترونی برقگیر شده است.

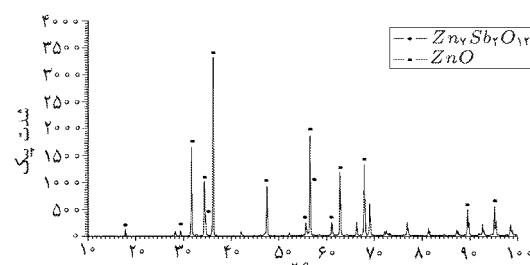
نتیجه‌گیری

استفاده از تانوپودرهای تولید شده توسط آسیاب گلوله‌ی با انرژی بالا، در ساخت برقگیرهای برپایه اکسیدروی سبب بهبود خواص الکترونی برقگیر، نظیر ولتاژ شکست و ضریب غیرخطی (α) و نیز بهبود چشمگیر تراکم پذیری و در نتیجه کاهش زیاد دمای تفجoshi برقگیر می‌شود. این موضوع بهدلیل کاهش اندازهٔ نهایی دانه‌ها در ریزساختار برقگیر و همچنین همگنی بهتر ریزساختار در اثر استفاده از ناپذرات در ساخت برقگیر است. در نتیجه، برقگیر حاصل با استفاده از پودرهایی که میانگین اندازهٔ ذرات آنها 47 نانومتر، چگالی نسبی آنها بیش از 98.5% ، ضریب غیرخطی آنها (α) 60 و ولتاژ شکستشان 550 V/cm است ساخته شده است. همچنین فازهای شناسائی شده شامل اکسیدروی، اسپینل ($\text{Zn}_7\text{Sb}_2\text{O}_{12}$) و فاز مرزدانه‌ی غنی از بیسموت است که این مقادیر در مقایسه با برقگیر ساخته شده از پودر میکرونی به روش مشابه، افزایش چشمگیر نشان داد.

جدول ۲. خواص الکترونی نمونه‌های مختلف (نمونه‌ی «الف» نمونه‌ی ساخته شده از پودری است که فقط آسیاب دیسکی شده است و نمونه‌ی «ب» نمونه‌ی ساخته شده از پودری است که 85 دقیقه آسیاب گلوله‌ی با انرژی بالا شده است).

نمونه/ خواص	ضریب غیرخطی (α)	ولتاژ شکست (V/cm)	دمای تفجoshi ($^{\circ}\text{C}$)
نمونه «الف»	25	1600	1200
نمونه «ب»	60	5500	1000

ذکر شده در بالا مقدار 10 بطور قابل توجهی کاهش می‌یابد که دلیل آن رشد اندازهٔ دانه است.^[۲۳] شکل ۱۰ نتایج آنالیز فازی تهیه شده توسط پراش اشعه X از قرص برقگیر کاوش شده را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، در ترکیب نهایی نمونه «ب» یعنی نمونه‌ی ساخته شده از پودرهای تولید شده توسط آسیاب گلوله‌ی با انرژی بالا، دو فاز بلورین اصلی شامل اکسید روی و فاز اسپینل ($\text{Zn}_7\text{Sb}_2\text{O}_{12}$) وجود دارد. عدم وجود پیک‌های مربوط به فاز پیروکلر ($\text{Zn}_7\text{Bi}_3\text{Sb}_3\text{O}_{12}$) و همچنین هرگونه فاز بلورین از Bi در این نمونه، می‌تواند به عنوان مزیتی در ترکیب فازی این برقگیر قلمداد شود، زیرا این فازها از اثر نامطلوب بسیاری بر خواص برقگیر دارند. شکل‌های ۱۱ و ۱۲ تصاویر الکترونی‌های برگشتی^۷ تهیه شده توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی از نمونه‌های «الف» (نمونه‌ی تهیه شده از پودری که به مدت ۱ ساعت آسیاب دیسکی شده و در دمای 1200°C کاوش شده است) و «ب» (نمونه‌ی تهیه شده از پودری که به مدت ۱ ساعت آسیاب دیسکی شده و در دمای 1000°C کاوش شده آسیاب گلوله‌ی با انرژی بالا شده و در دمای 1000°C کاوش شده آسیاب گلوله‌ی با انرژی بالا شده در این شکل‌ها دانه‌های اکسیدروی (ZnO)، فاز اسپینل ($\text{Zn}_7\text{Sb}_2\text{O}_{12}$) که در شکل‌ها با نماد SP مشخص شده است و فاز مرزدانه‌ی غنی از بیسموت که در شکل‌ها با نماد Bi rich مشخص شده است، در ریزساختار مشاهده می‌شوند. همان‌طور که مشاهده می‌شود اندازهٔ دانه‌ی نهایی در نمونه «ب» نسبت به نمونه «الف» کاهش یافته است که این امر مطابق نتایج به دست آمده

شکل ۱۰. آنالیز فازی توسط پراش اشعه X مربوط به نمونه «ب» (نمونه‌ی تهیه شده از پودری که به مدت 85 دقیقه آسیاب گلوله‌ی با انرژی بالا شده است) که در دمای 1000°C کاوش شده است، در نمودار پیک‌های مربوط به ZnO با ■ و اسپینل ($\text{Zn}_7\text{Sb}_2\text{O}_{12}$) با ● مشخص است.

پانوشت

1. high energy ball mill (SPEX)
2. zeta sizer (malvern ۳۰۰۰-HSA zeta sizer)
3. transmission electron microscopy (TEM)
4. scanning electron Microscopy (SEM)
5. keithley ۲۳۷, keithley
6. Merck, Art Numbers: GR-۱۰۷۸۳۶, GR-۱۰۱۸۶۲, GR-۱۰۵۹۷۳ GR-۱۰۲۴۸۳, GR-۱۰۲۵۴۴
7. backscattered electron

منابع

1. Matsuoka, M. "Discovery of ZnO varistors and their progress for the two decades", *Journal of British Ceramic, Transaction*, **3**, pp. 3-21 (1982).
2. Ming, Y. Birnie, D.P. Kingery, W.D. "Physical ceramics", MIT Series Materials Science & Engineering, Wiley, New York (1997).
3. Carlsson, J.M. Hellsing, B. Domingos, H.S. Bristow, P.D. "The effects of doping a grain boundary in ZnO with various concentrations of Bi", *Journal of Surface Science*, 532-535, pp. 351-358 (2003).
4. Kim, C.H. Kim, J.H. "Microstructure and electrical properties of ZnO-ZrO₂-Bi₂O₃-M₃O₄ (M=Co, Mn)", *Journal of the European Ceramic Society*, **24**, pp. 2537-2546 (2004).
5. Bernik, S. Zupancic, P. Kolar, D. "Influence of Bi₂O₃/TiO₂, Sb₂O₃, Cr₂O₃ doping on low-voltage varistor ceramics", *Journal of the European Ceramic Society*, **19**, pp. 709-713 (1999).
6. Brankovic, Z. Brankovic, G. Poletti, D. Varela, J.A. "Structural and electrical properties of ZnO varistors containing different spinel phases", *Journal of Ceramic International*, **27**, pp. 115-122 (2001).
7. Lu, C.H. Chyi, N. Wong, H.W. Hwang, W.J. "Effects of additives and secondary phases on the sintering behavior of zinc oxide-based varistors", *Journal of Materials Chemistry and Physics*, **62**, pp. 164-168 (2000).
8. Nahm, C.W. Kim, H.S. "Effect of Pr₆O₁₁/CoO mole ratio on nonlinear properties and DC accelerated aging characteristics of ZnO-Pr₆O₁₁-CoO-Dy₂O₃-based varistors", *Journal of Materials Letters*, **56**, pp. 379-385 (2002).
9. Nahm, C.W. "The electrical properties and d.c. degradation characteristics of Dy₂O₃ doped Pr₆O₁₁-based ZnO varistors", *Journal of the European Ceramic Society*, **21**, pp. 545-553 (2001).
10. Nahm, C.W. "Influence of praseodymium oxide/cobalt oxide ratio on microstructure and electrical properties of zinc oxide varistor ceramics", *Journal of Materials Chemistry and Physics*, **80**, pp. 746-751 (2003).
11. Chun, S.Y. Mizutani, N. "Mass transport via grain boundary in Pr-based ZnO varistors and related electrical effects", *Journal of Materials Science and Engineering*, B **79**, pp. 1-5 (2001).
12. Hozer, L. "Semiconductor Ceramics Grain Boundary Effects", PWN Ltd., Poland (1994).
13. Mahan, G.D. Levinson, M.L. Philipp, H.R. "Theory of conduction in ZnO varistors", *Journal of Current Applied Physics*, **50**(4), (1979).
14. Alamdari, H.D. Boily, S. Blouin, M. Van Neste, A. Schulz, R. "High Energy Ball milled Nanocrystalline ZnO varistors", *Journal of Materials Science and Engineering*, **343**, pp. 908-917 (2000).
15. Matsuoka, M. "Nonohmic properties of zinc oxide ceramics", *Journal of Current Applied Physics*, **10**, pp. 736-746 (1971).
16. U.S. Patent, No. 6,620,346.
17. Fah, C.P. Wang, J. "Effect of high-energy mechanical activation on the microstructure and electrical properties of ZnO-based varistors", *Journal of Solid States Ionics*, **132**, pp. 107-117 (2000).
18. Nahm, C.W. Shin, B.C. Min, B.H. "Microstructure and electrical properties of Y₂O₃-doped ZnO-Pr₆O₁₁-based varistor ceramics", *Journal of Materials Chemistry and Physics*, **82**, pp. 157-164 (2003).
19. Wu, J. Xie, C. Hu, J. Zeng, D. Wang, A. "Microstructure and electrical characteristics of ZnO-B₂O₃-PbO-V₂O₅-MnO₂ ceramics prepared from ZnO nanopowders", *Journal of the European Ceramic Society*, **24**, pp. 3635-3641 (2004).
20. Asokan, T. Iengar, G.N.K. Nagabhushana, G.R. "Studies on microstructure and density of sintered ZnO-based nonlinear resistors", *Journal of Materials Science and Engineering*, **22**, pp. 22-29 (1987).
21. Chen, C.S. Kuo, C.T. Lin, I.N. "Electrical properties of ZnO varistors prepared by microwave sintering process", *Journal of Current Applied Physics*, **35**, pp. 4696 (1996).
22. Agarwal, G. Speyer, R.F. "Effect of rate controlled sintering on microstructure and electrical properties of ZnO doped with bismuth and antimony oxides", *Journal of Materials Research Bulletin*, **12**, pp. 2447 (1997).
23. Ya, K.X. Yin, H. De, T.M. Jing, T.M. "Analysis of ZnO varistors prepared from nanosize ZnO precursors", *Journal of Materials Research Bulletin*, **33**, pp. 1703-1708 (1998).